

στυχείς ότι ο Darwin είχε την διάνοιαν αὐτῶν καὶ ὅτι ὑπεστήριξε τὸ δυνατὸν τῆς ἐξ ὄνου γεννήσεως; λέοντος ἢ τὴν ἐκ τίγρεως γέννησιν ἐλέφαντος! Πόσον δυστυχῶς ἀπατώνται! Κατὰ τὸν Hallier (Περὶ τῆς Δαρβινικῆς θεωρίας, Hamburg 1865) «αἱ ὀργανικαὶ μορφαὶ αἱ ὑπάρχουσαι παρ' ἀλλήλαις ἐσχηματίσθησαν αἱ μὲν παρὰ ταῖς δὲ ἀλλ' οὐχί αἱ μὲν ἐκ τῶν δέ. Πολλοὶ φαντάζονται ὅτι ὁ δαρβινισμὸς ἐκφράζει τὸ δυνατὸν τῆς μεταβάσεως ἐκ τινος ζῶντος εἴδους εἰς ἕτερον. Ἄλλ' ὁ σχηματίζων τοιαύτας ἰδέας ἀποδείκνυσιν ὅτι οὐδ' ἀνέγνω καὶ τοῦ Δαρβίνου τὸ σύγγραμμα».

«Τῷ ὄντι, Κύριοι, ἔλεγεν ὁ Büchner (Conférences sur la theorie Darwinienne σελ. 89. τῆς μεταφρ. τοῦ Jacquot), ἂν ἡ θεωρία τοῦ Διβίνου ἔτεινε νὰ ἐμβάλῃ εἰς τὸν νοῦν ἡμῶν τοιοῦτό τι, θὰ ἦτο δίκαιον νὰ ἐξορίσωμεν αὐτὴν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀπλῶν παραδοξολογιῶν τῆς ἐπιστήμης. Ἄλλ' ἡ θεωρία αὕτη εἶνε ἱκανῶς προησπισμένη κατὰ τοιαύτης μομφῆς διὰ τῆς παρατηρήσεως. Ἦν ἤδη ἐπεκχλίσθημεν, ὅτι αἱ ὀργανικαὶ μορφαὶ τοῦ ἐνεστῶτος κόσμου δὲν κατάγονται αἱ μὲν ἐκ τῶν δέ, ἀλλ' εἶνε τὰ τελευταῖα ἀποτελέσματα ἢ τὰ ὑστατα ἄκρα κλάδων ἐπιγενομένων εἰς τὰ μεγάλα τοῦ παρελθόντος στελέχη κατ' ἀκολουθίαν τῆς βραδείας ἐνεργείας τῆς φύσεως τῆς ἐξασκηθείσης; ἐπὶ μυριάδας αἰῶνων. Εἶνε φυσικῶς τῷ λόγῳ ἀπαράδεκτον ὅτι οἱ τύποι οὗτοι δύνανται ἀλλήλοις νὰ ἐπικολουθήσωσιν, διότι ἕκαστος αὐτῶν παρίστησι τὸ ἔσχατον ὄριον ἐν σειρᾷ εἰδικῆ αὐτοτελῶς ἀναπτυχθείσης· ἀλλ' ἐξ ἑτέρου εἶνε λίαν εὐνόητον ὅτι τὰ ἔσχατα ταῦτα ὄρια ὑπάρχουσι παρ' ἀλλήλοις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους καὶ κατὰ τὸν χρόνον τὸν αὐτόν».

Καὶ ἀνωτέρω ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι: «Ἀκατανόητον τῇ ἀληθείᾳ ὅτι συχνότατα παρημέλησαν νὰ παρατηρήσωσι τὸν ὄρον τοῦτον, τὸν πρώτιστον καὶ σπουδαιότατον πάντων, θέλοντες νὰ ἐπικρίνωσι καὶ νὰ ἐφαρμόσωσι τοῦ Διβίνου τὴν θεωρίαν. Διὰ ζώσης φωνῆς ἢ ἐν συγγράμμασι συχνάκις ἐξήνεγκον πολλοὶ πρὸ ἐμοῦ κρίσεις, ἀποδεικνύσας ὅτι διεπρακτον τεραστίην τινὰ περὶ τὴν Παναθεαίωτον Παραδείγματος χάριν, οὐκ ὀλίγοι φθέγγονται τοιαυτὰ τινα: Πῶς; Θέλετε νὰ πείσητε ἡμᾶς ὅτι λέων δύναται νὰ γεννηθῇ ἐξ ὄνου ἢ ἐλέφας ἐκ τίγρεως;»

Ἄναγράφομεν καὶ τὸ βυχνέρειον τοῦτο χωρίον, εἰς τὸ ἀμέσως ἐπακολουθεῖ τὸ προαναγραφέν, ἵνα εὐθύς μετ' αὐτὸ καταχωρίσωμεν τὰς ἐξῆς κεραυνοβόλους ἐνστάσεις τοῦ συντάκτου τοῦ «Λόγου», μηνυούσας συμφανεῶς τὴν φρικτὴν αὐτοῦ πεζότητα: «Δὲν δύναται ἐκ τοῦ σπέρματος τοῦ λύκου νὰ γεννηθῇ πρόβατον, οὐδὲ ἐκ τοῦ σπέρματος τοῦ κριοῦ νὰ γεννηθῇ λύκος. (Τίς εἶπεν ὅτι δύναται;) Ἐκ τῶν τετραπόδων οὐ γεννῶνται ἐρπετά, οὐδὲ ἐκ τῶν ἐρπετῶν γεννῶνται τετράποδα. (Τίς ποτε διετάθη ὅτι γεννῶνται;)»

Πείθεσθε λοιπὸν ἤδη, κ. Μακράκη, ὅτι ὅσα λέγετε καὶ ἐν τοῖς περὶ ὧν ὁ λόγος χωρίοις καὶ ἀλλαχοῦ εἶνε versus inopes rerum nugaeque ecanorae, δι' ἃ ὀφείλετε νῦν νὰ αἰσχύνησθε, ἂν διατηρῆτε φιλικὰς ὁπωσοῦν μετὰ τῆς αἰδοῦς σχέσεως; Au revoir.

(Ἀκολουθεῖ Β' μέρος.)

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Φιάλη τεμνομένη εἰς δύο διὰ ταινίας.

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ Nature τὴν ἐξῆς περιεργότατον τρόπον, [δι' οὗ] δύναται νὰ ταμῇ εἰς δύο φιάλη. Λαμβάνομεν μίαν συνήθη τοῦ κονιάκ φιάλην καὶ κρατοῦμεν αὐτὴν δύο ἄνθρωποι διὰ τῶν ἀριστερῶν χειρῶν ἐκ τῶν ἄκρων ὀριζοντίως καὶ ἀκίνητον· συγχρόνως δὲ διὰ τῶν αὐτῶν χειρῶν κρατοῦμεν ἐπακουμβημένα ἐπὶ τῆς φιάλης δύο ραβδία, εἰς τρόπον ὥστε τὰ ἄκρα αὐτῶν νὰ φθάνωσι μέχρι τοῦ μέσου τῆς φιάλης καὶ νὰ ἀπέχωσι ἀλλήλων ἐν ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου. Διὰ τοῦ διαστήματος τούτου τοῦ μεταξύ τῶν δύο ἄκρων τῶν ραβδίων διαπερῶμεν ταινίαν ἢ σχοινίον στερεὸν ἐνὸς ἢ 1, 2 μέτρου περιτυλίσσον τὴν φιάλην, καὶ τὰ δύο ἄκρα τοῦ σχοινίου λαμβάνομεν διὰ τῶν δεξιῶν χειρῶν. Ἀφοῦ παρασκευασθῶσιν οὕτω τὰ πρῆγματα, ἀρχίζομεν νὰ ἔλκωμεν τὸ σχοινίον κατὰ διαδοχὴν ὁ εἰς ἐκ τοῦ ἐνὸς καὶ ὁ ἕτερος ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους, οὕτω ὥστε τοῦτο νὰ προστρίβῃ περί τὴν φιάλην καὶ νὰ δύναιεν καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς θέσεως διαρκῶς ἢ πρόστριψις αὕτη πρέπει νὰ διαρκῆσῃ 3—4 λεπτά, μεθ' ὃ ἐπὶ τοῦ προστριβέντος καὶ ἄρκετὰ θερμαθέντος μέρους τῆς φιάλης ρίπτει τρίτος τις ἐπὶ τῆς ταινίας ὀλίγας σταγόνας ψυχρῶ ὕδατος— Πάραυτα ἡ φιάλη θραύεται εἰς δύο καθ' ὅλην τὴν ἑκταίν ἢ περικαλύπτει ἡ ταινία, καὶ εἰς ἑκάτερον τῶν πειραματιζομένων μένει τὸ ἐν ἡμῖσι μέρος αὐτῆς.

N Γ.

Μίγμα πρὸς περιτύλιξιν τῶν στῆθεγγων ἵνα μὴ διαρροέωσι.

Ἴσα μέρη γόμας καὶ λίπους τήχονται κατ' ἰδίαν καὶ ἀκολούθως μίγνυνται προστιθεμένης κατὰ τὴν μίξιν καὶ λεπτοτάτης κόψεως γραφίτου κατὰ τὸ ἐν τρίτον τοῦ ὄλου. Τὸ μίγμα τοῦτο ἐγχύνεται ἐντὸς μήτρας (καλοῦπι) ἵνα λάβῃ σχῆμα ράβδου. Κατὰ τὸν χρόνον τῆς χρήσεως θερμαίνεται ἑλαφρῶς καὶ μαλακύνεται καὶ περιτυλλίσσεται δι' αὐτοῦ ἢ στρόφιγγος καλῶς, οὕτω δὲ ἐμποδίζεται καὶ ἡ ἐλαχίστη ἐκ τῶν πλαγιῶν ἐκροτῆ αὐτῆς.

Ἡ χρῆσις τοῦ ἐνθείου ἀνθρακος κατὰ τῆς φυλλοξήρας.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ ἐνθείου ἀνθρακος ἐναντίον τῆς φυλλοξήρας ἐν ταῖς θερμαῖς χώραις συνεπίγεται δυσκολίας τιὰς ἐν τῇ ἐφαρμογῇ, καθ' ὅσον ἡ οὐσία αὕτη ἐν ταῖς ρηθείσαις χώραις ἐξατμίζεται πρὶν ἢ τελεσθῇ τὴν ἐνεργείαν τῆς. Τούτου ἕνεκα ἀπὸ ὀλίγων ἐτῶν μίγνυται ὁ ἔθεος ἄνθραξ, μετὰ ποσότητα καταλλήλου ἐλαίου ἤττον εὐεξατμίστων, ἅτινα ἐξίχονται ἐκ τοῦ πετρελαίου. Ἐσχάτως ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιστημῶν τῆς Γαλλίας ὁ κ. Dehérain ἀνεκάλωσεν ἐπὶ τῆς βάσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ κ. Cazeneuve ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ μίγματος τούτου παρῆσθε λίαν εὐάρεστα ἀποτελέσματα, διότι

καὶ ἡ κατανάλωσις αὐτοῦ κατ' ἔτος αὐξάνει. Τὸ 1883 κατηνλώθησαν 25,000 χιλιόγρ. τὸ 1889, 89,000 χιλιόγρ. τὸ δὲ 1890 242,000 χιλιόγραμμα.

* *

Προφύλαξις τῶν ἐπιχειρουσῶμενων ξύλων ἀπὸ τῶν μυζῶν.

Συνιστᾶται ἡ ἐξῆς ἀπλουστάτη μέθοδος ὅπως ἐμποδίζονται αἱ μυζαὶ τοῦ νὰ ἐπικαθῶνται ἐπὶ τῶν ἐπιχρῶσεων πλαισίων τῶν καθρεπτῶν, εἰκόνων, καὶ ἐν γένει ὀϊωνδῆποτε ἐπίπλων. - Βράζομεν τρία ἢ τέσσαρα κρόμμυα ἐντὸς ἡμισείας λίτρας ὕδατος καὶ διὰ τοῦ σχηματισθέντος ἐκχυλίσματος ἐπιχρῶμεν διὰ μαλακῆς ψήκτρας τὰ ἐπιχειρουσῶμενα ξύλα· τὸ ἐπίχρῶμα τοῦτο οὐδόλως ἐξαλλοιοῖ τὴν ὄψιν τῶν ἐπίπλων, ἐν ᾧ ἡ ὁσμὴ του ἀποδιώκει τὰς μυζαὶς Ἰδίως διὰ λίσχας, καφενεῖα καὶ λοιπὰ μέρη ἐνθα ὑπάρχει πληθὺς μυζῶν καὶ οἱ καθρέπται γίνονται κατόστικτοι ἐξ αὐτῶν, ἡ ἀνωτέρω μέθοδος εἶνε χρησιμωτάτη.

* *

Μελάνη συμπαθητικῆ.

Διάλυσις ἐνὸς μέρους φαινολ-φθαλεΐνης ἐντὸς 100 μερῶν οἰνοπνεύματος εἰς 50° δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς λαμπρὰ ἐρυθρὰ συμπαθητικῆ μελάνη. Τὰ δι' αὐτῆς γραφόμενα ἐπὶ τοῦ χάρτου δὲν φαίνονται διόλου· ἀλλ' ὅμως εὐθὺς ὡς διαβραχῆ ὁ χάρτης διὰ πινέλου βεθρεγμένου μὲ διάλυσις ἀμμωνίας, ἐμφανίζονται τὰ γραφέντα ἔχοντα χρῶμα ζωηρῶς ἐρυθρόν. Ξηραίνομένου τοῦ χάρτου ἐξαφανίζονται ὀλοτελεις, ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐκ νέου εὐθὺς ὡς ἔλθωσιν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῆς ἀμμωνίας.

* *

Κόλλα ἀντέχουσα ἐντὸς τοῦ ὕδατος.

Λαμβάνεται κόλλα συνήθης καὶ διαβρέχεται ἐντὸς ψυχροῦ ὕδατος μέχρις ἀπαλύσεως. Κατόπιν ἐξάγεται καὶ θερμαίνεται δι' ἐλαφρᾶς θερμάνσεως μετὰ λινελαίου. Ἡ τοιαύτη κόλλα ἀντέχει μεγάλως ἐντὸς τοῦ ὕδατος καὶ μέλλει νὰ παράσχῃ μεγάλη ὠφελήματα εἰς τὰς φωτογραφικὰς ἐργασίας.

* *

Βρωσις κρέατος.

Ἐκ τῶν διαφόρων χωρῶν τῆς γῆς οἱ Ἀμερικανοὶ τρώγουσι σχετικῶς τὸ περισσότερο κρέας· κατὰ τινα στατιστικὴν, ἀναλογεῖ εἰς ἕκαστον ἄτομον ἐνιαυσίως ποσὸν κρέατος:

Ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτεῖαις	120	λίτραι
Ἐν Royaume Uni	105	»
Ἐν Καναδᾷ	93	»
Ἐν Βελγικῇ	76	»
Ἐν Γαλλίᾳ	74	»
Ἐν Γερμανίᾳ	69	»

Μεταξὺ δὲ τῶν ἀγρίων λεῶν οἱ Yakuts κατοικοῦντες ἐπὶ τῶν ὄχθων τῆς λίμνης ἑνα παρέχουσι ἕκτακτον πρᾶξιγμα σαρκωφαγίας. Περιηγηταὶ ἀναφέρουσιν ὅτι εἰς Yakut κατεβρόχθισεν εἰς 24 ὥρας 1¼ βοῦς καὶ πολλὰς λίτρας λίπους καὶ βουτύρου καὶ ὅτι συχνάκις μετὰξὺ αὐτῶν παρατίθεται ἐν τῷ γεύματι ὀλόκληρος βοῦς διὰ 5—6 ἀνθρώπους.

* *

Μεταλευτικὴ λυχνία.

Εἰς τὴν γαλλικὴν ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν καθυπεβλήθη πρό τινας καιροῦ ἡλεκτρικὴ λυχνία διὰ τὰ μεταλλεῖα, lampe stella κληθεῖσα, ἥτις διὰ πειραμάτων γενομένων ἐν τῇ μεταλευτικῇ σχολῇ τῶν Παρισίων, κατεδείχθη ὅτι δύναται νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς φωτισμὸν ἀνθρακωρυχείων ἐξ ὧν φόβος εἶνε νὰ συμβῆ ἔκρηξις ὑπὸ αὐτομάτως ἀναπτυσσομένου φωταερίου.

* *

Ὅρος ἄλκιος.

Αὐτόπτης μάρτυς βεβαίῳ, ὅτι πρὸ ὀλίγου καιροῦ ἀνεκαλύφθη ἐν Ρουμανίᾳ ὀλόκληρον ὄρος, συνιστάμενον ἐξ ἐνὸς καὶ μόνου συμπαγῆς ὄγκου ἐκ μαγεϊρικῆ οὐ ἄλατος, ὅπερ ἐπικαλύπτει καὶ προφυλάσσει τῆς καταστροφῆς λεπτὸν στρώμα πηλοῦ. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐν Ρουμανίᾳ ὑπάρχει μονοπώλιον ἄλατος, ἡ κυβέρνησις διὰ στρατοῦ κατέλαβε τὸ ὄρος τοῦτο, ὅπως ἐμποδίσῃ τοὺς κατοίκους νὰ ἐξορύσσωσι τὸ ἐν αὐτῷ ἐγκρυπτόμενον ἄλας.

* *

Σιδηροδρόμου ταχύτης.

Κατὰ τινας πληροφορίες τοῦ Engineering ἡ μέγιστη ταχύτης εἰς τὴν ἔφθασεν ἡ ἐξ Ἐδιμβούργης πρὸς τὸ Λονδῖνον κινουμένη ἀμαξοτοχία ἥτο 149—152 χιλιόμετρα.

* *

Ἡ ὠδωνόφωνον.

Ἐν τῷ μελοδράματι τῶν Παρισίων πρὸς ἀπομίμησιν κωδωνοκρουσίας μεταχειρίζονται ὄργανόν τι, κωδωνόφωνον κληθὲν καὶ ὑπὸ Lacape ἐπινοηθέν. Συνιστᾶται δὲ τοῦτο ἐξ 25 μεταλλίων σωλήνων, ὧν ὁ μέγιστος, ἔχων μῆκος 1,85 μέτρον παράγει τὸν βαθύτερον τόνον, ὁ δὲ βραχύτερος, 0,90μ. τὸν ὀξύτερον.

* *

Σιδηροδρόμος ἐν Σαχάρα.

Κατὰ τὴν Revue scientifique ὁ κ. Ρολλαῖδ ἀσχολεῖται εἰς τὴν κατασκευὴν σιδηροδρόμου, ὅσους διασχίζων τὴν Σαχάραν θὰ συνδέσῃ τὴν Ἀλγερίαν μετὰ τῆς Τσάδα· λίμνης καὶ τῆς γαλλικῆς Σκιγόλης.

* *

Ἵψος τῶν κυμάτων τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ.

Ἐκ τῶν δυστυχημάτων, ἅτινα ἐν τῷ ὠκεανῷ τούτῳ ἐγένοντο τὸν παρεθλόντα χειμῶνα, συμπεραίνουσιν, ὅτι τὸ ὕψος τῶν κυμάτων αὐτοῦ εἶνε μείζον τῶν 8 μέτρων. Δέμβοι αἵτινες εὐρίσκοντο ἐπὶ ἀτμοπλοίων εἰς μείζον ὕψος τῶν 8 μέτρων παρεσύρθησαν ὑπὸ τῶν κυμάτων. Ἐκ τοῦ μεγάλου ἀτμοπλοίου Σεββία πρὸ ὀλίγου χρόνου μία ἐκ τῶν καπνοδόχων αὐτῆς ὑπὸ τοῦ κύματος τῆς θαλάσσης ἐπέισθη καὶ εἰς πλάκα μετεβλήθη. Πρὸ τινας δὲ χρόνου, ἐνῶν τρικυμιά ἐν τῷ ὠκεανῷ ἐπεκράτει, κύμα θαλάσσιον εἰσέρρευσε εἰς τὴν καπνοδόχην αὐτοῦ, ἥτις κατὰ τὴν στιγμήν ἐκείνην εὐρίσκετο 16 μέτρα ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης.